

SZÉKESFEHÉRVÁRI TÖRVÉNYSZÉK

útján az

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

részére

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <i>IV/1190-5/2020</i>	
Érkezett: 2020 OKT 21.	
Peldány: <i>1</i>	Kezelőiroda:
Melléklet: <i>db</i>	<i>db</i>

HIV. SZ.: IV/1190-4/2020.

TISZTELT ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG!

A PAYRICH Ügyvédi Iroda

által képviselt **Batyi József**

felperesnek

Büntetés-Végrehajtási Intézet

felperes ellen sérelemdíj megfizetése iránt indított perében a Kúria által 2020. március 31. napján meghozott Pfv.II.20.650/2019/3. sorszámú ítélete ellen a

FELPERES, MINT INDÍTVÁNYOZÓ NEVÉBEN

eljárva az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 53. § (2) bekezdése alapján előterjesztett módon, az Alkotmánybíróság által IV/1190-4/2020. ügyszámon keltezett, 2020. szeptember 18. napján kézhez vett, az Abtv. 55. § (3) bekezdésében szabályozott hiánypótlási felhívás alapján, a meghatározott határidőn belül, annak akként eleget téve, hogy a hiánypótlási felhívás szerinti kiegészítésekkel és módosításokkal egységes szerkezetben az **Indítványozó** korábban benyújtott alkotmányjogi panaszához fűződő joghatások fenntartása érdekében az alábbi

**ALKOTMÁNYJOGI PANASZ
HIÁNPÓTLÁSÁT**

terjesztem a Tisztelt Alkotmánybíróság elé.

Előadom, hogy az alkotmányjogi panasz Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja szerinti okból történő beadásának az Abtv. 27. § (1) bekezdésében rögzített feltételei fennállnak, hiszen:

- az ügy felpereseként Indítványozó rendelkezik az Abtv. 27. § (2) a) pontja szerinti legitimációval, és
- a jogerős döntések Indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti [Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pont], valamint
- Indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette [Abtv. 27. § (1) bekezdés b) pont]

I.

HATÁROZOTT KÉRELEM

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, szíveskedjen a Kúria által 2020. március 31. napján meghozott Pfv.II.20.650/2019/3. számú, jogerős ítéletnek az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján az Alaptörvénnyel való összhangját felülvizsgálni, illetve az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés b) pontja alapján azt, és az Abtv. 43. § (4) bekezdése alapján az azáltal felülvizsgált más bírósági döntéseket, így a Székesfehérvári Törvényszék által 2018. augusztus 23. napján meghozott 21.P.20.549/2017/20. számú jogerős ítéletet, továbbá a Győri Ítéltábla által 2019. január 08. napján meghozott Pf.III.20.292/2018/3/I. számú jogerős ítéletet megsemmisíteni, mivel azok sértik az Alaptörvény II. cikk (1) bekezdésének, XX. cikk (1) bekezdésének, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdésének rendelkezéseit és így e bírósági ítéletek alaptörvény-ellenesek.

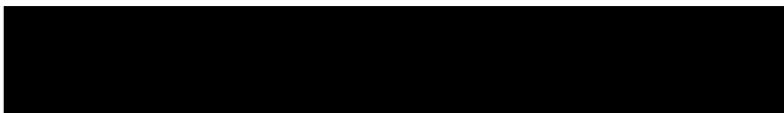
II.

**AZ ALKOTMÁNYJOGI PANASZ
BEFOGADHATÓSÁGÁNAK MEGALAPOZÁSA**

II.1.

INDÍTVÁNYOZÓI LEGITIMÁCIÓ

Nyilatkozom a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy Indítványozó a fenti eljárásban peres fél felperesi oldalon, ez alapozza meg érintettségét.

**II.2.
BETERJESZTHETŐSÉG MEGALAPOZÁSA**

Nyilatkozom továbbá arról, hogy jelen alkotmányjogi panaszom megfelel az **Abtv. 27. §** szerinti követelményeknek, hiszen az indítványozó a rendes jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, valamint a Kúria előtti rendkívüli jogorvoslati eljárás lezárult, perújítást pedig nem kezdeményeztem az ügyben.

Az Alkotmánybíróság ügyrendje 32. § (2) bekezdésének a) pontja alapján "az Abtv. 27. §-a alkalmazásában az ügy érdemében hozott, vagy a bírósági eljárást befejező döntésnek minősül és alkotmányjogi panasszal megtámadható, illetve az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panasszal megtámadható a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott olyan döntése is, mely a megtámadott határozatot hatályában fenntartja [...], feltéve, hogy az indítványozó a jogerős döntést az Alkotmánybíróság előtt nem támadta meg, vagy a jogerős döntés ellen benyújtott panasszal az Alkotmánybíróság a Kúria folyamatban lévő eljárására tekintettel utasította vissza."

A Hivatkozott ügyrendi rendelkezés vonatkozásában akként nyilatkozom a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy a Győri Ítéltábla által meghozott Pf.III.20.292/2018/3/I. sorszámú jogerős ítéletet Indítványozó nem támadta meg az Alkotmánybíróság előtt, ennélfogva a jelen ügyben a Kúria által meghozott, Pfv.II.20.650/2019/3. számú ítélettel szemben alkotmányjogi panasz benyújtásának helye van.

**II.3.
HATÁRIDŐNEK VALÓ MEGFELELÉS,
AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG HATÁSKÖRÉNEK MEGALAPOZÁSA**

Nyilatkozom, hogy az első ízben előterjesztett alkotmányjogi panaszom vonatkozásában a Tisztelt Alkotmánybíróság a IV/1190-4/2020. ügyszámmal ellátott hiánypótlási felhívásban részesített, amely felhívást 2020. szeptember 18. napján vettem át, jelen beadványom tehát ezen körülménynél fogva megfelel az Abtv. 55. § (3) bekezdésében foglalt harminc napos hiánypótlási határidőnek.

Az **Alkotmánybíróság hatáskörét** az Alaptörvény 24. cikke jelöli ki, azon belül is

- 24. cikk (1) bekezdése,
- 24. cikk (2) bekezdés d) pontja,
- 24. cikk (3) bekezdés b) pontja, valamint
- 24. cikk (9) bekezdése alapján az Abtv. 27. § (1) bekezdése.

II.4.

AZ ABTV. 29. § -A SZERINTI BEFOGADHATÓSÁG ALÁTÁMASZTÁSA

A BÍRÓI DÖNTÉST ÉRDEMBEN BEFOLYÁSOLÓ ALAPTÖRVÉNY-
ELLENESSÉG

Előadom a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy a bíróságok Indítványozó Alaptörvényben rögzített, korlátozhatatlan alapjogán ejtettek sérelmet akkor, amikor ítélethozataluk során figyelmen kívül hagyták azt a körülményt, miszerint az eljáró hatóság Indítványozónak a büntetés-végrehajtási intézetbe történő befogadása során nem fordított kellő körültekintést az általa előadottakra, nevezetesen arra, hogy egészségi állapotának megőrzése érdekében milyen gyógyszerek szedésére szorul. Indítványozó a befogadásra magánál tartotta az egészségi állapotának romlását meggátoló gyógyszereket, amelyet a hatóság alkalmazottjai arra való tekintet nélkül vettek el tőle, hogy előadta nekik, hogy életének épsége szempontjából nélkülözhetetlenek a gyógykészítmények. Hiába töltötte ki Indítványozó a dokumentációjának bekérésére szolgáló űrlapot, büntetésének végrehajtása során egészségügyi állapotát figyelmen kívül hagyták, hiába kérelmezte több alkalommal is gyógyszereinek biztosítását, annak ellenére, hogy az eljárások alatt tanúként meghallgatott orvos is azt nyilatkozta, hogy a trombózisának kezelésére szolgáló gyógykészítmények folyamatosan rendelkezésre áll az intézetben, kérését rendre megtagadták. Állapotának fordultáig csak az az általános orvosi vizsgálat vezetett, ahol a tüdőszűrést végző orvosnak feltűnt, hogy Indítványozó bicegve jár, s a mozgás fájdalmat okoz neki.

A fent előadott tényekre alapozva Indítványozó pert indított a Büntetés-végrehajtási Intézettel szemben. A per folyamán az eljáró bíróságok azonban átléptek a fent előadott tényeken, azokat nem mérlegelték kellő körültekintésükkel, így döntésük is megalapozatlanná vált, sértve ezzel Indítványozónak az Alaptörvény II. cikkében rögzített élethez való jogát.

II.5.

A NYILVÁNOS ADATKEZELÉSRE ÉS NYILVÁNOSSÁGRA HOZATAL
VONATKOZÁSÁBAN

Nyilatkozom, hogy Indítványozó **hozzájárul** adatai nyilvános kezeléséhez, illetve az indítvány nyilvánosságra hozatalához.

III.

SÉRÜLT ALAPTÖRVÉNYI RENDELKEZÉSEK

III.1.

A KÖZVETLENÜL SÉRÜLT ALAPTÖRVÉNYI RENDELKEZÉSEK

II. cikk

„Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz.”

III. cikk

„(1) Senkit nem lehet kínzásnak, embertelen, megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek alávetni, valamint szolgaságban tartani.”

XV.cikk

„(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.”

„(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

XX. cikk

„(1) Mindenkinek joga van a testi és lelki egészséghez.”

XXVIII. cikk

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

III.2.

HIVATKOZOTT TOVÁBBI ALAPTÖRVÉNYI RENDELKEZÉSEK

24. cikk

(1) Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve.

(2) Az Alkotmánybíróság

d) alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját;

(3) Az Alkotmánybíróság

b) a (2) bekezdés d) pontjában foglalt hatáskörében megsemmisíti az Alaptörvénnyel ellentétes bírói döntést;

(9) Az Alkotmánybíróság hatáskörének, szervezetének, működésének részletes szabályait sarkalatos törvény határozza meg.

III.3.

HIVATKOZOTT ABTV.-I RENDELKEZÉSEK

27. § *(1) Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés*

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

(2) Jogállásától függetlenül érintettnek minősül az a személy vagy szervezet,

a) aki (amely) a bíróság eljárásában fél volt,

b) akire (amelyre) a döntés rendelkezést tartalmaz, vagy

c) akinek (amelynek) jogára, kötelezettségére, magatartása jogszerűségére a bíróság döntése kiterjed.

29. § *Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.*

30. § *(1) Az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül, a 26. § (2) bekezdésében meghatározott esetben az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított száznyolcvan napon belül lehet írásban benyújtani.*

43. § (1) Ha az Alkotmánybíróság a 27. § alapján folytatott eljárásában alkotmányjogi panasz alapján megállapítja a bírói döntés alaptörvény-ellenességét, a döntést megsemmisíti.

(2) A bírói döntést megsemmisítő alkotmánybírósági döntés eljárási jogkövetkezményére a bírósági eljárások szabályait tartalmazó törvények rendelkezéseit kell alkalmazni.

(3) A bírói döntés Alkotmánybíróság általi megsemmisítése következtében a szükség szerint lefolytatandó bírósági eljárásban az alkotmányjogi kérdésben az Alkotmánybíróság határozata szerint kell eljárni.

(4) Az Alkotmánybíróság a bírói döntés megsemmisítése esetén megsemmisítheti a döntéssel felülvizsgált más bírósági vagy hatósági döntéseket is.

IV.

A BÍRÓSÁG ÁLTAL MEGÁLLAPÍTOTT TÉNYÁLLÁS

„Indítványozónál, mint jelen alkotmányjogi panasszal támadott ügyek felperesénél 2009. április 29-én a [REDACTED] Kórházban a jobb comb trombózisát állapították meg, a sebészeti beavatkozást elutasította. 2009. június 15-től július 23-ig a [REDACTED] Kórház [REDACTED] osztályán kezelték. A felperest a kardiológiai ambulancián megvizsgálták és [REDACTED] gyógyszerre váltást célszerűnek találták.

A felperes 2016. november 4. napján kezdte meg az alperesi intézményben a szabadságvesztés büntetése letöltését. A befogadáskor az egészségügyi státuszát felmérték, a betétlapon a betegségei között a jobb láb trombózisát, a jobb alsó végtag ödémás jellegét feltüntették. A gyógyszereinél a [REDACTED] és [REDACTED] folyamatos szedését rögzítették azzal, hogy a „dokumentációját kérje be”. A felperes a feltüntetett adatok valóságtartalmát az aláírásával igazolta. A dokumentáció bekérését az alapozta meg, hogy a felperes több alkalommal volt az alperesi intézetben: az utolsó, 2014. évi orvosi iratok szerint a perifériás érbetegségét, a trombózis megelőzésére szolgáló vérhígító gyógyszer, a [REDACTED] folyamatos szedését az akkori ambuláns lapon jelezték.

2016. november 18-án a felperest tüdőszűrésre szállították, majd 2016. december 4-én az alperes központi kórháza a végtagi ütőerek k.m.n. embóliája és rögződése miatt INR vizsgálat elvégzésére utalta be. A beutalón napi 2 mg. dózisban a [REDACTED] szedését feltüntették. Az állapotát nem ítélték sürgősnek, a vizsgálat elvégzésére 2016. december 7. napját határozták meg. Az általános belgyógyászati szakrendelésen az INR aznapi értékét 1,65 értékben állapították meg. A gyógyszer nevének feltüntetése nélkül 2-3 mg. másnapos váltású dózist írtak elő. A vizsgálati lap rögzíti, hogy a felperes elmondása

szert a novemberi vérvétel kimaradt, következő kontrollra négy hét múlva várták. Az alperesi intézmény 2016. december 6-án kiállított új beutalója 2017. január 4-re szolt.

2016. december 28-án a felperes a bent étkeztetéshez kért engedélyt. Az egészségügyi dokumentációja rögzítette, hogy gyógyszerelésével elégedetlen, jobb lába dagadtabb a balnál. 2017. január 4-én a [REDACTED] Büntetés-végrehajtási intézetben reintegrációs őrizetbe került, az aznapi ambuláns lap szerint a felperes a terápia mellett panaszmentes volt.”

V.

**AZ ALAPTÖRVÉNY MEGSÉRTETT
RENDELKEZÉSEINEK PONTOS MEGJELÖLÉSE**

V.1.
ALAPTÖRVÉNY II. CIKK

„Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz (...).

Előadom a Tisztelt Alkotmánybíróság számára, hogy jelen alkotmányjogi panasszal érintett eljárásokban a bíróságok az alábbiak szerint megsértették Indítványozó élethez és méltósághoz való alapvető jogosultságát. Elmulasztották ugyanis mérlegelni ítélethozataluk során azon kulcsfontosságú tényt, miszerint a hatóság figyelmen kívül hagyta Indítványozó állapotának veszélyességét, hiszen adott esetben akár halálos kimenetellel is végződő betegségben szenvedett. Hiába jelezte Indítványozó az intézetbe való bekerülésekor gyógyszerigényeit, és kérvényezte a korábbi büntetése alatt rögzített, egészségi állapotát bemutató dokumentumok beszerzését, súlyos egészségromlására kezelést csak a tünetek előrehaladott stádiumában kaphatott. Külön kiemelendő, hogy állapotára csak a rendszeres orvosi vizsgálata során derített fényt a hatóság, holott Indítványozó számos alkalommal jelezte, hogy állapota romlik, sőt, külön kiemelten kérte, miután orvosi kezelésben nem részesítették, hogy legalább engedélyezzék számára a fogvatartás helyén való étkeztetést, hiszen olyan szintre nőtt a lábában érzett fájdalom, hogy az járásában is korlátozta. Fent előadottak alapján, álláspontom szerint a bíróságok figyelmen kívül hagyták ezen körülmények nyomatékosságának megfelelő rögzítését, ítéleteikben nem fektettek rá kellő hangsúlyt, ezzel is sértve az Alaptörvény II. cikkének rendelkezéseit.

V.2.
ALAPTÖRVÉNY III.CIKK (1)

„Senkit nem lehet kínzásnak, embertelen, megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek alávetni, valamint szolgátságban tartani. Tilos az emberkereskedelem.”

Előadom a Tisztelt Alkotmánybíróság számára azt a tényt, miszerint a bíróságok határozataikkal megsértették Indítványozó Alaptörvényben nevesített azon alapjogát, mely szerint „Senkit nem lehet kínzásnak, embertelen, megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek alávetni...”.

A bíróságok figyelmen kívül hagyták azt a körülményt, hogy Indítványozó folyamatos rettegésben és félelemben élt annak következtében, hogy létfontosságú gyógyszerétől megvonták, ezáltal pedig a panaszolt időszak alatt folyamatosan a maradandó egészségkárosodás, rosszabb esetben a halál fenyegette. Álláspontom szerint azáltal, hogy a bíróságok elmulasztották ezen körülmények fennállta ellenében az alperesi intézmény mulasztását megállapítani, így Indítványozó fent nevezett, Alaptörvényben biztosított alapjogán ejtettek sérelmet, s így megvalósult a kegyetlen, embertelen és megalázó bánásmód, melyet Alaptörvényünk kifejezetten tilt.

V.4.
ALAPTÖRVÉNY XX. CIKK (1) BEKEZDÉS

„Mindenkinek joga van a testi és lelki egészséghez.”

Az egészség - mind fizikai, mind szellemi – fenntartása kiemelkedően fontos a szabadságvesztés ideje alatt, melynek megvalósítása elsősorban a fogvatartott életminőségének fenntartásához elengedhetetlen szükségletek – így a megfelelő élelmezés, illetve a nélkülözhetetlen gyógyászati készítmények – biztosítása által juttatható érvényre.

A hivatkozott Alaptörvényi rendelkezés vonatkozásában az Alkotmánybíróság egy korábbi végzésében az alábbiakat emelte ki:

3303/2019 (XI.18) ABV

[21] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény XX. cikk (1) bekezdése a testi és lelki egészséghez való jog anyagi oldalát, a (2) bekezdése pedig az objektív, intézményvédelmi oldalát tartalmazza. A testi és lelki egészséghez való alapjog tartalma, terjedelme - a harmadik generációs jogok sorsát osztva - az orvostudomány elért

szintje, műszaki, technikai szempontok mellett szükségképpen a nemzetgazdaság teherbíró képességéhez, az állam és a társadalom lehetőségeihez igazodik.

A fent kifejtettek vonatkozásában megjegyzendő, hogy a bíróságok a jelen Alaptörvényi rendelkezés alperesi intézet általi megsértését annak ellenére nem ítélték meg, hogy a jelen alkotmányjogi panasz IV. fejezetében hivatkozott tényállás szerint Ügyfelem perifériás érbetegségét, valamint ezzel összefüggésben a trombózis megelőzéséhez szükséges vérhígító gyógyszer – ██████████ szedését a korábbi, 2014. évi orvosi iratok már jelezték, tehát annak létfontossága az alperesi intézet által ismert volt, valamint a kívánt gyógyszer az alperesi intézmény számára – amint az az orvosi tanúvallomásból kiderült – a panaszolt időszakban folyamatosan rendelkezésére állt.

A bíróságok indokolása alapján a jelen Alaptörvényi rendelkezés megsértését azért nem tartották megállapíthatónak, mert Ügyfelem az alperesi intézet általi befogadásakor nyilatkozott egy trombózis megelőzésére szintén használt gyógyszer – ██████████ – szedéséről, azonban 2016. december 4. napján Ügyfelemet a végtagi ütőerek k.m.n. embóliája és rögződése miatt INR vizsgálatra utalta be az alperesi intézet központi kórháza, amely beutalón napi 2 mg. dózisban a ██████████ szedését feltüntették. Ebből kifolyólag megállapítható, hogy Ügyfelem 2016. november 4. napjától kezdődően az egy hónappal későbbi, 2016. december 4. napján lefolytatott INR vizsgálatig annak ellenére nem juthatott hozzá a gyógyszeréhez, hogy utóbb az alperesi intézet kórháza maga is megállapította a ██████████ szedésének szükségességét.

A bíróságok indokolásából kitűnik továbbá az orvos tanúvallomása, miszerint „a ██████████ elhagyása következtében a láb bevörösödik és sántikálás is előfordulhat, ezért az nem volt kizárható, hogy a gyógyszer hiánya a felperesnek fájdalmat okozott, de a mozgáskorlátozottságára vonatkozó állítását a peradatok cáfolták. A fogva tartási épületet vásárlás céljából többször elhagyta, a földszintre is lejárt, illetve az étkezőbe is el tudott menni, hiszen saját nyilatkozata szerint legkorábban csak harmadik hét után engedélyezték részére a bent étkezést.”. A jelen indokolás alapján állásponantom szerint tévesen következtettek a bíróságok az Alaptörvény XX. cikk (1) bekezdésében foglalt alapjog meg nem sértésére, hiszen az emberi egészség megsértése nem köthető kizárólag a mozgáskorlátozottság fokához, illetve abból, hogy Ügyfelem étkezés céljából kényszerűen, fájdalmi ellenére is elhagyta a fogva tartási épületet, szintén nem lehet alappal következtetni az emberi egészség meg nem sértésére. A hivatkozott orvosi tanúvallomásban kifejezetten akként nyilatkoznak, hogy „nem volt kizárható, hogy a gyógyszer hiánya a felperesnek fájdalmat okozott” ezáltal egyértelműen következtethető Ügyfelem egészségének csökkenése. Ezen tények alapján tehát állásponantom szerint a bíróságok téves ítéletükkel megsértették Ügyfelem Alaptörvényben rögzített alapjogát.

V.5.

ALAPTÖRVÉNY XXVIII. CIKK (1) BEKEZDÉS

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Előadom a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy a bíróságok álláspontom szerint azáltal, hogy a bizonyítási eljárás során az Indítványozó által bejelentett bizonyítási indítványokat egytől-egyig figyelmen kívül hagyták, valamint eltekintettek Indítványozónak a kérdéses időszakban fennálló állapotának súlyosságát igazoló orvosi tanúvallomás mellett is, megsértették az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes eljárás követelményét, pontosabban megjelölve az ezen alapjog részét képező fegyverek egyenlőségének elvét. A fegyverek egyenlőségének elvéről a Tisztelt Alkotmánybíróság az alábbi módon foglalt állást:

3333/2019. (XI. 26.) AB végzés

„A fegyverek egyenlőségének elvéből következően a peres feleknek egyenlő esélyt és alkalmat kell arra biztosítani, hogy tény- és jogkérdésekben véleményyt formálhassanak és állást foglalhassanak.”

A fenti állásfoglalás alapján a fegyverek egyenlősége elvének megsértését találok azon körülményben, miszerint a bíróságok rendre figyelmen kívül hagyták Indítványozó bizonyítási eljárásait, így számára esélyt sem adtak a tényállás teljes tisztázására.

Alább kívánok hivatkozni a Tisztelt Alkotmánybíróság általános módon érvényesülő joggyakorlatáról, miszerint a fegyverek egyenlőségének elve alapvetően a büntetőeljárásban szolgálja a vád és a védelem közötti egyensúly fenntartását, annak alkalmazása azonban nem merül ki kizárólag ezen ügyekben, hanem az minden bírósági eljárás tekintetében, így akár a jelen polgári per során is figyelembe vehető alapelv.

15/2002. (III. 29.) AB határozat

„Az Alkotmánybíróság a fegyverek egyenlőségének elvét ugyan alapvetően a büntetőeljárás kapcsán értelmezte, azonban a tisztességes eljáráshoz való jog alapján alkalmazhatónak találta azt minden bírósági eljárás tekintetében, így polgári perek esetében is.”

VI.

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 54. § (1) bekezdése alapján illetékmentes, így pertárgyértéket nem kell megjelölni.

Az Alkotmánybíróság előtti eljárásra felhatalmazó ügyvédi meghatalmazásomat a korábbiakban csatoltam.

Budapest, 2020. október 16.

Tisztelettel:

dr. Payrich András
ügyvéd,

Baty József
indítványozó

képviselőként
eljárva